

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

“Tiesas dienā arī mēs
visi augšāmcelsimies! Alleluja!”

Vismīlie draugi, **Kristus ir augšāmcēlies!**

Vēja spārnēm mūžībā ir aizlidojis vēl viens Lielā Gavēņa laiks šajā trauksmainajā un karu plosītajā gadā, kurā cilvēce tomēr turpina grēkot, slepkavot un iznīcināt sevi. Kā pirms diviem gadu tūkstošiem, tā arī šodien modernā un degradētā cilvēce turpina sist krustā Pestītāju un ar saviem neskaitāmu grēku šķēpiem caurdurt Jēzus mīlestības pārpilno Sirdi. Šķiet, nekas nav mainījies kopš Lielās Piektdienas drāmas Golgātā. Kā toreiz jūdu tautas vecākie un priesteri nepieņēma Kristu kā savu ilgi gaidīto un Dieva sūtīto Glābēju, tā arī mūsdienās vairojas Dieva Dēla nodevēju Jūdāsu masas, kuras apzinīgi nepieņem Jēzu kā savu vienīgo Kungu un Karali. Palmu svētdienā Jeruzalēmes iedzīvotāji uzgavilēja Kristum kā Karalim — Dāvida dēlam un Dieva sūtītajam Mesijam, taču sātans paspēja ļoti ātri nocietināt šīs tautas un tās vadoņu sirdis, lai pēc 5 dienām naidīgi brēktu pēc Jēzus nāves: “Sīt viņu krustā!” Kāpēc tāda krasa mentalitātes maiņa? Tādēļ ka tāda ir pirmdzimtā grēka nāvīgi ievainotā cilvēku daba, kas vienmēr paliek ar noslieci uz grēku, kas dzemdē ciešanas, sāpes, naidu, atriebību un sagādā beigās tikai iznīcību un nāvi. Un šī tieksme uz grēku un nāvi tiek nostiprināta ar tautu valdnieku izdotajiem likumiem.

Taču Kristus atnāca uz šo pašdestruktīvo pasauli, lai atgrieztu tai sākotnējo Radītāja kārtību un mīlestības harmoniju, kas valdīja radīšanas sākumā. Bet Viņš sastapa milzīgu rezistenci un pretošanos no savējo tautiešu vidus. Tieši tas pats atkārtojas arī šodien, kad kristieši masveidā atkrīt no ticības, ko saņēma Kristībā, un kļūst par vienaldzīgajiem vai pat pilnīgiem atkritējiem no Dieva un Kristus svētās Baznīcas. Tāda attieksme no kristiešu puses Jēzum ir sevišķi sāpīga, jo saņemt nodevību no savējiem vienmēr ļoti sāp. Vai Kristus uz Golgātas krusta neparedzēja šādu nodevību visos laikos Jaunajā Derībā līdz pat pasaules beigām? Noteikti Viņš to zināja, un tas lika Pestītājam sajusties drausmīgi vientuļam un visu atstātam, jo dēmonu pulki mēģināja mirstošo Dieva Dēlu pārliecināt, ka pats Debesu Tēvs Jēzu ir atstājis un Viņa upuris ir veltīgs: “Mans Dievs, kāpēc Tu esi mani atstājis?” Un tomēr Mesija palika uzticīgs Tēva gribai un izpildīja līdz galam savu cilvēces pestīšanas misiju: “Ir izpildīts! Tēvs, tavās rokās es atdošu savu garu!” Kristus reāli nomira, elle traki triumfēja par šķietamo uzvaru, taču pēc neilga laika Jēzus augšāmcēlās, izcīnīdams spīdošu uzvaru pār elles spēkiem un sakaudams Nāvi. Mūžīgā dzīve tika atgriezta cilvēcei kā vislielākā dāvana, ko mēs bijām pazaudējuši. Un tomēr mirstošais Pestītājs zināja, ka ļoti daudzi kļūs par patiesiem Viņa

sekotājiem un mācīsies kopā ar Kristu pazemīgi nest savu dzīves krustu līdz uzvarai. Tas deva Jēzum spēkus izturēt uz krusta līdz galam un uzvarēt elli.

Lūk, šos pašus svarīgākos mūsu atpestīšanas notikumus Baznīca svin šajās Trijās Lielajās Dienās kā vienotu Pestītāja pashālo noslēpumu — pāreju no nāves dzīvībā. Es aicinu visus sirsnīgi izdzīvot Pashas svētkus, kuri Baznīcā tiek svinēti 50 dienas kā viena Lielā Diena. Draugi, priecāsimies par Uzvaras Kungu!

Mīļā Lielvārdes draudze! Es pateicos jums visiem, kuri mīlat šo draudzi un to uzturiet ar savu klātbūtni ikdienā gan ar lūgšanām, gan ar saviem ziedojumiem un darbiem. Lai Dievs bagātīgi visiem aizmaksā!

Pateicoties jūsu dāsnumam, varējām šoziem lūgties siltajā dievnāmā. Bet nu ir jāturpina rūpēties, lai varētu iegādāties granulas par lētāku naudu nākamajai ziemai. Diemžēl mums vairs nav finašu rezervju dievnama ieejas kāpņu atjaunošanas darbiem, kas man paliek kā nepabeigts posms lielajā restaurācijas maratonā. Mana liela sāpe ir kārtējais Ogres novada domes atteikums par mūsu dievnama vēsturiskā zemesgabala atsavināšanu, par ko cīnījies 7 gadus ar bijušo Lielvārdes domi un tagad cīnos jau 3 gadus ar jauno Ogres domi. Diemžēl ar katru gadu pieaug zemes kadastrālā vērtība, kas ļoti sadārdzinās zemesgabala izpiršanas cenu. Izskatās, ka varētu pastāvēt zināma ieinteresētība nopelnīt šajā darījumā, jo patreizējā mūsu zemesgabala atsavināšana vairs neizmaksās ap 800 Euro, kā tas bija 2016. gada vienošanās ar Lielvārdes domi. Jālūdžas šajā nodomā!

Tāpat turpinās tiesvedība par mūsu 2017. gadā sagrautā dievnama kompensācijas lietu. Gribētos cerēt uz godprātīgu un taisnīgu Ekonomisko lietu tiesas lēmumu šajā sāpīgajā jautājumā. Lūgšimies arī par to!

Novēlu visiem mūsu draudzes locekļiem, draugiem un avīzītes lasītājiem Svētā Gara prieku šajā Lieldienu laikā. Sevišķi sveicu visus vecos, slimos, vientuļos un pansionātos mītošos ļaudis: aiznesiet viņiem manus sirsnīgus lūgšanu sveicienus un ieprieciniet viņus arī ar savu apciemojumu un mazām dāvaniņām. Dievs jūs visus ļoti mīl, arī es. Jūsu gans: *pr. Andris Solims*

Kristus ir augšāmcēlies!

Dievs vienmēr ir ar mums, vienmēr gatavs pieņemt, uz klausīt. Dieva mīlestība ir pilnīga un izpaužas cilvēkiem nesasniedzamā pakāpē.

Ik dienas mēs grēkojam ar strīdiem, aprunāšanu, dažādiem konfliktiem. Lūgt piedošanu ir ārkārtīgi grūti. Kad esam ar kādu sastrīdējušies mēs mēdzam izvairīties, labākajā gadījumā konfliktu neturpinām, ļaunākajā - to padziļinām. Mēs mēdzam apvainoties un savu aizvainojumu glabāt sirdī gadiem ilgi. Dažkārt mēs pat vairs neatceramies, kā strīds sācies, tomēr

inerces vadīti turpinām just pret kādu personu nepatiku. Mēs esam niecīgi un ārkārtīgi egoistiski, tomēr Dievs turpina mūs mīlēt. Jēzus pie krusta atdeva dzīvību par visiem cilvēkiem, nešķirojot labajos un sliktajos, ticīgajos un pakritušajos. Ar savu nāvi viņš dāvāja cerību visiem. Dieva Dēls bez kavēšanās un nožēlas atdeva dzīvību par saviem spīdzinātajiem, noliedzējiem. Kaut katram no mums piemistu kaut kripatiņa šīs Dievišķās mīlestības, spējas piedot! Ļaunums taču rada ļaunumu. Īsti vairs neatceros kur, bet lasījām, ka, ja tu kaut vai tikai iesaisties diskusijā ar sātānu, tu jau esi zaudējis, jo cilvēks kapitulē ļaunā gara viltības priekšā. Mūsdienās mēs riskējam pazaudēt fokusu uz krustu un Pestītāja nāvi, un nenovērtējamo žēlastību, ko esam saņēmuši. Nav pilnīgākas un lielākas mīlestības par Dieva mīlestību, kas izpaudās Lielajā Piektdienā. Nav lielāku un skaistāku svētku par Kristus Augšāmcelšanos. Arī ja grēkojam, Dievs mūs ir gatavs pieņemt jebkurā laikā un emocionālajā stāvoklī. Dievs mums nepārmet grēku, viss, kas no mums tiek lūgts - patiesa nožēla. No Dieva puses neseko pieprasījums paskaidrot mūsu rīcību, neseko pārmēti vai nosodījums. Dievs savā bezgalīgajā mīlestībā ar lielu prieku pieņem katru grēkā kritušo, kurš nožēlo. Kamēr vien dzīvojam, mums ir iespēja atgriezties un tikt pieņemtiem.

Lai Kristus Augšāmcelšanās svētki palīdz mums pilnveidot spēju piedot, mīlēt, gatavību upurēties un pieņemt ar mums notiekošo ar pārliecību, ka Dievs nekad mums nekaitē, nedara pāri. Un, ja pašiem gadās pakrist, mācīsimies lūgt piedošanu. Paļausimies uz Dieva mīlestību un klātbūtni mūsu dzīvēs un nekad neaizmirsīsim par neizmērojamo upuri, kurš mūsu dēļ un mūsu pestīšanas labā tika piepildīts uz krusta.

Gaišus, cerības pilnus Kristus Augšāmcelšanās svētkus!
Rita+Jānis Ķepuri

Liieldienas gaidot

Adventa laikā katrs kristietis lūdz Dievam gaismu, lai atpazītu savus grēkus. Kristīgā dzīve ir vienotība ar Garu, uzticība Dieva gribai. Tā ir patiesības, garīgās sirsnības, varonīgas pazemības pilna dzīve. Patiesība parādās mūsu ikdienas dzīvē – attieksmē pret tuvākajiem, svešiniekiem, ikvienu pretimnākamo cilvēku. Patiesība parādās mūsu attieksmē pret ikvienu darbu.

Apdomājot savu grēcīgo pagātņi, es sapratu, ka mans lielākais grēks ir nevēlēšanās patiesi un atklāti kontaktēties ar Kungu un pie Viņa griezties tajos mirkļos, kad Viņš man ir visvairāk vajadzīgs. Labais Kungs, jo uzmanīgāk es uzlūkoju savus grēkus, jo labāk tos saskatu. Daži no tiem nemitīgi atkārtojas... Kungs, uzmodini manī nožēlu, ļauj saprast, cik

briesmīgi ir zaudēt saikni ar Tevi. Palīdzi sajūst Tavu mīlestību un žēlsirdību, par to nemitīgi pateikties...

Gavēņa laikā lūdzu nožēlu par saviem grēkiem un pateicību par Dieva žēlsirdību un mīlestību man un maniem tuvākajiem. Kā atvērties Dievam, lai saņemtu minēto žēlastību?

Varbūt pārbaudījumu brīžos aizmirsu par Dievu, neuzticējos Viņam un neklausījos vai nesadzirdēju. Varbūt sagrēkoju, jo izvairījos nest Kristus krustu – atteikties no ikdienas ērtībām, komforta, izklaidēm..., neatrodot sevī spēkus izvēlēties brīvību, kuru sniedz Kunga krusts? Arī bērni un mazbērni nav ieguvuši ticības dāvanas manas vienaldzības, kurluma, akluma un sirds nocietinājuma dēļ.

Tikai pazīstot Kunga mīlestību, es varu augt šajā brīvībā, iemīlēt ne vien savus tuvakos, savus ģimenes locekļus, bet arī savus nelabvēļus. Tādējādi arī es varētu vairot mieru, sadarbību un toleranci savā kopienā. Kungs, Tev ir vara mani dziedināt (sal. Mt 8, 1-13). Mīļā Lielvārdes draudze! Priecīgus, gaišus Jēzus Kristus Augšāmcelšanās svētkus! *Antija Vēvere*

Man vajadzīgi jūs visi

Šai skumju un sāpju pilnajā laikā, kad ejam Krusta ceļu kopā ar Jēzu un pārdzīvojam viņa ciešanas par mums grēcīgiem cilvēkiem, neaizmirsīsim arī viņa mātes Marijas sāpes, ko viņa pārdzīvoja kopā ar savu dēlu Jēzu.

Pāršķirot savus lūgšanu pierakstus, atradu vienu burtnīcu. Tā ir kādas vecas māmiņas pierakstu klade, kuru viņa atdeva man, kad bijām Sarkanu baznīcā. Diemžēl, vēloties ierakstīt tekstu diskā, pārkopējot tas tika sabojāts. Man rodas jautājums, kāpēc mēs esam atsaluši pret Dievu, pret Baznīcu? Toreiz, kad mēs iebrucām Sarkanos, bija jau vēls. Pulkstenis rādīja deviņi vakarā, bet mūs sagaidīja priesteris, un mēs visi kopā uz ceļiem gājām pie Dievmātes altāra. Vai viņš nebija noguris dienas darbos? Tomēr viņš mūs sagaidīja un bija kopā ar mums.

Šajā skumjajā gavēņa laikā rodas jautājums, vai Jēzus ciešanas mūs neuzrunā? Vai Dievmātes sirds sāpēs necieta līdzī Dēlam? Domājot par mūsu lielo kūtrumu pret Baznīcu, pret Dievu, viņu sirdis cieš vēl vairāk, jo mēs neprotam novērtēt Jēzus lielo upuri. Viņu sirdis asiņo vēl vairāk, nekā toreiz, ejot Krusta ceļu.

Kungs Jēzu, tu nāci pie mums, lai dziedinātu mūsu sirdis, bet kāda ir mūsu atbilde? Jēzu, piedod un apžēlojies par mums!

Antoņina Ratnieks

Pavasara prieks

Pavasaris ir atnācis. Augi ar pārdabisku spēku ceļ ārā zemi, meklējot pirmos siltos saules starus. Gaisma iespīd pat dziļākajos meža nostūros. Meža vizbulīte ar cerīgi ziliem ziediem nomaina pērnā lapu paklāja drūmo noskaņu. Parkos un dārzos šūpoles paceļas gaisā, it kā zemes pievilksnās spēka nemaz nebūtu.

Pavasaris ienāk arī manā galvā. Jāpaspēj noķert katru pavasara mirkli. Es kā bērns priecājos par katru izplaukušo ziedu un par katru saulaino dienu.

Man visu dzīves laiku likās, ka es redzu, kurp es eju, kā arī es zinu, kas es esmu. Es dzīvoju ar savas pašas taisnību un sasniegumiem. Likās, ka esmu skaists zieds, kas ik pavasari atrod ceļu līdz saulei. Kādu brīdi aptvēru, ka manas pūles ir bijušas veltas, jo es ik pavasari kā pumpurs paliku neatvēries. Biju kā neizglītots bērns. Es biju šajā pumpura ieskaitā tumsā, un neredzēju savu prāta aklumu un sirds nocietināšanos. Biju šinī nelaimē kritusi tik tālu, kad savu gala mērķi vairs nesaredzēju. Es sajutu, ka eju postam pretim. Mēs visi grēkojam. Bet mans lielākais grēks bija neticība.

Lai skaidri pateiktu, kas iepriekš notika manā sirdī, izmantošu Dieva vārdu: “Tad Jēzu sacīja viņiem: Vēl neilgi gaisma ir pie jums. Staigājiet, kamēr jums ir gaisma, lai jūs tumsa neapņem! Un kas tumsā staigā, tas nezina, kurp viņš iet.” (Jņ 12,35)

Es iepriekš dzīvoju it kā Dieva nemaz nebūtu. Varbūt, ka tas bija pirmais brīdinājums, kad savā dzīves laikā biju jūrā naktī vētras laikā uz nelielas jahtas. Tu esi kā mazs nevarīgs bērns. Tevi dzen vējš un jūras vilnis tevi mētā kā bumbu. Es tajā brīdi iekšēji palāvjos uz Dievu. Tobrīd manī nebija nekādas šaubas un bailes. Sagaidot rīta gaismu pēc vētras jūrā, es jau priecājos par katru vilni, kas samērcēja manas kājas. Jūras vilņos priecājos kā bērns šūpolēs. Dievs man deva spēku pārvarēt šīs šaubas. Es biju ieguvusi ticību pārvarēt grūtības. Ticība ir kā milzīgs spēks, kas tevi dzen uz priekšu. Līdzīgi kā pumpurs, kas spraucas no zemes pretī gaismai un vēlas pārvērsties par skaistu ziedu.

Pēc šīs vētras jūrā mana dzīve it kā sagriezās ar kājām gaisā. Tu it kā vēlies kļūt par skaistu ziedu, bet tevi kāds nopļauj. Un tā katru pavasari...

Satikšanās ar Jēzu man deva citādo gaismu, kas deva man spēku uzplaukt kā zieds un ieraudzīt sevi, un kas parādīja man ceļu, pa kuru man jādodas. Ar Kunga palīdzību spēju saskatīt savu sirdsapziņu.

Ik pa laikam manā galvā skan atbilde uz manu jautājumu ar Jēzus teikto, ka nedrīkst šaubīties. Grūtākos dzīves brīžos tu esi kā nopļauta zāle vai kā izsviesta manta jūras krastā. Nekam nevajadzīga un lieka. Vienīgi Jēzus tev sniedz roku un uzsmaida pretī. Tas nebija tāpat vien. Tevi aicina celties, pārdomāt un iet tālāk.

Man nav bijis mērķis iegūt pašapmierinājumu reliģijā vai Baznīcā. Jēzum lūdzu gudrību saprast Dieva vārdu. Es eju uz baznīcu, lai saņemtu svētību un lai ieraudzītu un saprastu Dieva vārda gaismu. Izpratni par Dievu vārdu apgūstu arī lasot, pārdomājot dienas notikumus. Dieva gudrība dod man spēku ik pavasari izplaukt no pumpura jau par skaistu ziedu, kas spēj sasildīt sevi, priecēt tuvākos, palīdzēt draudzei, atbalstīt darba kolēģus un būt sabiedrībai noderīgai.

Sarmīte Anna Zoltnere

Ceļš ar Jēzu

Cilvēka dabā ir gaidīt. Bērni gaida, kad beidzot būs pieauguši, lai varēt darīt visu, ko vēlas, ēst tikai konfektes un visu dienu skatīties multenes. Jaunas meitenes gaida, kad beidzot nāks tas īstais un vienīgais. Puīši sapņo par pirmo moci vai auto.

Labākais ir tas, ka viss, kam bija jānāk, beidzot arī atnāk. Tomēr katram sapnim līdzī nāk tā ēnas puse; darbos noguris pieaugušais ar sērīgu smaidu atceras sapņus par končām un multenēm, meiteni gaida vilšanās, bet puisis ar moci cieš satiksmes negadījumā.

Diemžēl sapņi bieži pārvēršas murgā, jo mūsu prāts ir tik nepastāvīgs, tik viegli ietekmējams un svārstīgs, mūsu patiesība bieži vien ir meli, ko mums prātā iedēstījusi kāda šķelta mēlīte.

Kāpēc esam tik divkosīgi un neapbrēķināmi, kāpēc mūsu dzīve ir kā gadatirgus atrakcija Amerikāņu kalniņš – augšā, lejā, ass pagrieziens, atkal augšā, bet pēc tam lejā tā, ka elpa aprūkst un gandrīz smadzenes pa ausīm krīt ārā? Mēs taču esam daļa no dabas, no tās pašas vielas veidoti kā pārējā Dieva radība.

Paskaties, ar kādu neapturamu spēku zied sniegpulkstenīte! Tik graciozi izliekta baltā, trauslā galviņa, kas vienmēr līdz ar pirmo siltumu ver savas acis, lai ieskatītos mīlās saulītes acīs. Sniegpulkstenītes - sniega pulksteņi pirmie iezvana pavasari, kam līdz ar pirmo ziediņu ir jau vērti vaļā, un pulkstenis tikšķ Dieva kārtības labā.

Paklausies, cik dzidri skan zilītes balss, kad tā iezvana pavasara atnākšanu! Vectēvs teica: “Dzierdi! Jau zeīle ļemešus kaļ, dreiz vaidzies art zemi!” Bet es, to dzirdot, sāku sapņos redzēt zilās vizbulītes.

Kliedz dzērvē. Katru gadu ieklausos to saucienos vien dažu simtu metru attālumā, un ikreiz sirdī kaut kas saviļņojas un krūtīs dziļi ieelpo gaisu, pilnu ar pavasara gaidām.

Bet pulkstenis tikšķ, tas skaita gadus, manus, tavus, visu mūsu gadus, no kuriem diemžēl daži tiek pavadīti neziņā un haosā. Ko gribam panākt, sasniegt piepildīt? Vai mūsu mērķi vienmēr ir skaidri un zināmi? Pēc kā vadāmies, savu dzīves ceļu ejot? Vai nesamainām sevi sīknaudā, runājot, darot netaisnību, klausoties ļaunus vārdus, tenkojot, vainojot citus savās noziedzībās?

Daba ir paredzama, jo seko Dieva noliktajai kārtībai. Kā ir ar mums, cilvēkiem? Vai vienmēr saprotam un zinām, kam sekot. Mēs it kā jau esam stipri un patstāvīgi, paši lemjam savu likteni... Tikai kāpēc vienmēr tā dzīve – te augšā, te lejā, te galīgi nekur? Varbūt tas tāpēc, ka savās ikdienas gaitās aizmirstam, ko Jēzus mums mācīja:

“Bet Es jums saku: mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā, ka jūs topat sava Debesu Tēva bērni, jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem. Jo, ja jūs tos mīlat, kas jūs mīl, kāda alga jums nākas? Vai muitnieki nedara tāpat? Un, kad jūs sveicināt tikai savus brāļus, ko sevišķu jūs darāt? Vai muitnieki nedara tāpat? Tāpēc esiet pilnīgi, kā jūs Debesu Tēvs ir pilnīgs.” (Mt 5, 44-48)

Mūsu prāts nav pilnīgs, mūsu spriedumi – kļūdaini, tāpēc vienīgais risinājums ir ceļš kopā ar Jēzu. Tas sākas Lieldienās, kad kopā ar Jēzu pametam savu krustu un piedzīvojam augšāmcelšanās brīnumu.

Vai dzirdat, kā Dieva noliktais pulkstenis ar Jēzus augšāmcelšanos ir sācis tikšķēt mūsu sirdīs un mūsu labā?

Rita Bobkova

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes draudzē aprīlī

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā

Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukrona lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās,
ceturtdienās, piektdienās un

sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

Lielās nedēļas atlikušo dievkalpojumu kārtība

30.03. – Lielajā Sestdienā:

pl. **11:00** - Sāpju Mātes stunda.

Kunga Augšāmcelšanās Lieldienu svētdienā:

31.03. – pl. 0:00 - Lieldienu Vigīlija svētajā naktī (galvenais Lieldienu dievkalpojums!): uguns, ūdens un Lieldienu maltītes pasvētīšana; adorācijas nakts līdz rītam.

pl. **7:30** – Lieldienu Rīta slavas dziesmas (*Laudes*);

pl. **8:00** – Kristus Augšāmcelšanās svētku procesija; Kunga Augšāmcelšanās svētdienas **Dienas Mise** ar Lieldienu maltītes pasvētīšanu.

1.04. – Otrajās Lieldienās:

pl. **14:00** – sv. Mise Jumpravā

04.04. — mēneša pirmā ceturtdiena: sv. Mise

pl. **18:00** par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem.

Pēc sv. Mises - Svētā stunda.

05.04. — Mēneša pirmā piektdiena:

Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl.18:00.

7. aprīlī — Dieva Žēlsirdības svētkos (Baltajā svētdienā): 11:00 — sv. Mise Lielvārdē.

8. aprīlī — Kunga Pasludināšanas pārceltie svētki:

pl. **18:00** – svinīgā sv. Mise.

Veltīšanās akts Dievmātei.

21.04. – Labā Gana svētdiena: pl. **11:00** – sv. Mise.

Visiem novēlu gaišus, priecīgus un mierpilnus Kristus Uzvaras pār Nāvi svētkus! Lai Gaismas Kēniņš uzvar visus elles tumsību spēkus arī Ukrainā, Krievijā, Svētajā Zemē un visur, kur notiek asiņainie kari! Slava Kristum!!!

29.04. pl. 18:00 sv. Misē sirsnīgi lūgšimies par mūsu mīlotās diriģentes/ērgelnieces Janas Grizānes dvēseli viņas nāves 3. gadadienā.

Paldies par savu kalpošanu! Izlūdz mums jaunus dziedātājus kori!

Sirsnīgi sveicam dzimšanas dienā:

ministrantu Jāni Vingri (1.04.); Mariju Pizāni 80 gadu jubilejā un Anitu Ozolu (2.04.); Veltu Ūzuliņu (11.04.); Jūliju Tukišu (12.04.); Ilzi Sniegu-Sniedziņu (15.04.); Veroniku Kudeiko (16.04.); Jāni Urtānu (17.04.); Gunāru Kūkoju (18.04.); Vitu Spilbergu (20.04.); Tekļu Rubīni (22.04.); Tatjanu Sļadz (25.04.); Moniku Ozišu (27.04.); u.c.

Kristus augšāmcēlies!

Savā dievišķīgā spēkā

Ļaunās važas saraut spējis,

No kapa Kristus augšāmcēlies,

Nāvi uzvarējis — alleluja!

Skaniet, skaniet, torņu zvani,

Nesiet tālu prieka vēsti!

Karogs Kristus rokā celts,

Augšāmcēlies Dieva Dēls! Alleluja!

Mūsu grēku smagā nasta —

Kristus Asins dārgā maksa.

Grēka vainas nomazgātas,

Dvēselītes dziedinātas. Alleluja! *Valērija Kalve*

Vienosimies sirsnīgās lūgšanās par Regīnas Bleideles dvēseli (90 g.v.), kuru Kungs aizsauca 24.03., par Madlienas Edgaru Boļšaku (55 g.v.) un Leoniju Aveni (89 g.v.), kuri aizmiga Kungā 29.03., Lielajā Piektdienā. Izsakām visdziļākās līdzjutības piederīgajiem! Mūžīgo mieru dāvā viņiem, Kungs! *Draudze un prāvests*

Aicinu pieteikties uz katehēzes nodarbībām pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams piedalīties arī brīvklauštājiem! Sakārtojiet laicīgi savu garīgo dzīvi! Nodarbības iespējams organizēt attālināti!!!

Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus nākt dziedāt mūsu draudzes kori!!! Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā ministranti draudzē!!!

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija** FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Lūdzam ziedot dievnama rēķinu nomaksāšanai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);

www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica

